

Фарисейскѣ-тѣ странѣ, прѣпирахѣ ся и казувахѣ : Никое зло не намѣруваме въ тогожь чловѣка ; и ако му е говорилъ духъ или ангель, да ся не противимъ Богу.

10. И понеже станѣ распря-та голѣма, убоя ся тысящникъ-тѣ да не бы да раскъснѣтъ Павла, и повелѣ да слѣзе войска-та и да го грабне отъ помежду имъ и да го заведе въ крѣпость-тѣ.

11. И въ идущѣ-тѣ нощъ яви му ся Господь и рече : Дързай, Павле, защото както свидѣтельствува за мене въ Иерусалимъ, така трѣба да свидѣтствувашь и въ Римъ.

12. И като съмнѣ, нѣкои отъ Иудей-тѣ направихѣ съзаклѣtie, и ся турихѣ подъ проклѣтиѣ и рекохѣ, нито да ядѣтъ, нито да пийѣтъ, додѣ не убийѣтъ Павла.

13. И тѣзи, които направихѣ това съзаклѣtie бѣхѣ повече отъ четиридесеть души.

14. Тѣ дойдохѣ при първосвященници-тѣ и при старѣйшины-тѣ и рекохѣ : Подъ проклѣтиѣ турихмы себе си, да не вкусимъ нищо доклѣ не убиемъ Павла.

15. Сега прочее вы съсъ съборъ-тѣ явѣте на тысящника, да го доведе утрѣ долу при васъ, като да искате ужъ да разумѣете по извѣстно за него ; а ный, прѣди да наближи той, готови сме да го убиемъ.

16. Като чу тозь заговоръ Павловый-тѣ сестринъ сынъ, дойде и влѣзе въ крѣпость-тѣ та извѣсти на Павла.

17. И Павелъ повыка одного отъ стотници-тѣ и рече му : Заведи това момче при тысящника ; защото има да му обади нѣщо.

18. И той го зѣ, заведе го при тысящника, и казува : Запрѣный-тѣ Павелъ мя повыка и ми ся примоли да доведѣ тойзи момъкъ при тебе, защото има нѣщо да ти каже.

19. А тысящникъ-тѣ го зѣ за рѣкѣ, и като ся оттегли на самѣ попыта : Що е това което имашъ да ми обадишь ?

20. А той рече : Иудей-тѣ ся нагласихѣ да тя умолятъ да зеведешъ утрѣ Павла долу въ съборъ-тѣ, ужъ че иматъ да пытатъ нѣщо по точно за него.